

प्रश्नोपनिषत्

Prashna Upanishad

sanskritdocuments.org

July 11, 2018

Prashna Upanishad

प्रश्नोपनिषद्

Sanskrit Document Information

Text title : prashnopaniShat

File name : prashna.itx

Category : upanishhat, svara, upanishad

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic Rishis

Transliterated by : Sorin Suciu sorins at hotmail.com

Proofread by : John Manetta, David Lyttle, Sunder Hattangadi

Description-comments : 4/108; Atharva Veda, Mukhya upanishad

Latest update : July 20, 1999, July 10, 2018

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

July 11, 2018

sanskritdocuments.org

Prashna Upanishad

प्रश्नोपनिषत्

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा

भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳ सस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥

स्वस्ति न धन्द्रो वृद्धश्रवाः

स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।

स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः

स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

प्रथमः प्रश्नः ।

ॐ सुकेशा य त्मारद्वाजः शैब्यश्च सत्यकामः सौर्यायाणी य गाऽर्थः
कौसल्यश्चाश्रवायानो त्मार्गवो वैदर्भिः कबन्धी कात्यायनस्ते उते
ब्रह्मपरा ब्रह्मनिष्ठाः परं ब्रह्मान्वेषमाणा अपे उ वै तत्सर्वं
वक्ष्यतीति ते उ समित्पाणयो भगवन्तं पिप्पलादमुपसन्नाः ॥ १.१ ॥

तान् उ स ऋषिरुवाच भूय अथ तपसा ब्रह्मथर्षेण श्रद्धया

संवत्सरं संवत्स्यथ यथाकामं प्रश्नान् पृच्छत यद्वि

विज्ञास्यामः सर्वं उ वो वक्ष्याम इति ॥ १.२ ॥

अथ कबन्धी कात्यायन उपेत्य पप्रच्छ ।

भगवन् कुते उ वा इमाः प्रजाः प्रजायन्त इति ॥ १.३ ॥

तस्मै स उवाच प्रजाकामो वै प्रजापतिः स तपोऽतप्यत

स तपस्तप्त्वा स मिथुनमुत्पाद्यते । रथि य प्राणं

येत्येतौ मे बहुधा प्रजाः कश्चिद्यत इति ॥ १.४ ॥

आदित्यो उ वै प्राणो रथिरेव चन्द्रमा रथिर्वा अेतत्

सर्वं यन्मूर्तं यामूर्तं च तस्मान्मूर्तिरेव रयिः ॥ १.५ ॥

अथादित्य उदयन्यत्प्राचीं दिशं प्रविशति तेन प्राच्यान् प्राणान्
रश्मिषु सन्निधत्ते । यद्दक्षिणां यत् प्रतीचीं यद्दुदीचीं यदधो
यद्धूर्ध्वं यदन्तरा दिशो यत् सर्वं प्रकाशयति तेन सर्वान् प्राणान्
रश्मिषु सन्निधत्ते ॥ १.६ ॥

स अेष वैश्वानरो विश्वरूपः प्राणोऽग्निरुदयते ।
तदेतद्व्याऽव्युक्तम् ॥ १.७ ॥

विश्वरूपं हरिणं जातवेदसं
परायणं ज्योतिरेकं तपन्तम् ।
सडस्ररश्मिः शतधा वर्तमानः
प्राणः प्रजानामुदयत्येष सूर्यः ॥ १.८ ॥

संवत्सरो वै प्रजापतिस्तस्यायने दक्षिणं योत्तरं च ।
तद्यै उ वै तद्विष्टापूर्ते कृतमित्युपासते ते यान्द्रमसमेव
लोकमभिजयन्ते । त अेव पुनरावर्तन्ते तस्मादेत ऋषयः
प्रजाकामा दक्षिणं प्रतिपद्यन्ते । अेष उ वै रयिर्यः
पितृयाणः ॥ १.९ ॥

अथोत्तरेण तपसा ब्रह्मचर्येण श्रद्धया
विद्ययाऽऽत्मानमन्विष्यादित्यमभिजयन्ते । अेतद्वै
प्राणानामायतनमेतदमृतमभयमेतत् परायणमेतस्मान्न पुनरावर्तन्त
इत्येष निरोधस्तदेष श्लोकः ॥ १.१० ॥

पञ्चपादं पितरं द्वादशाकृतिं
दिव आहुः परे अर्धे पुरीषिणाम् ।
अथेमे अन्य उ परे विद्यक्षाणं
सप्तयके षडर आहुर्पितमिति ॥ १.११ ॥

मासो वै प्रजापतिस्तस्य कृष्णपक्ष अेव रयिः शुक्लः प्रणस्तस्मादेत
ऋषयः शुक्ल इष्टं कुर्वन्तीतर इतरस्मिन् ॥ १.१२ ॥

अडोरानो वै प्रजापतिस्तस्याडरेव प्राणो रान्निरेव रयिः प्राणं वा अेते
प्रस्कन्दन्ति ये दिवा रत्या संयुज्यन्ते ब्रह्मचर्यमेव तद्यद्रानौ
रत्या संयुज्यन्ते ॥ १.१३ ॥

અન્નં વૈ પ્રજાપતિસ્તતો હ વૈ તદ્રેતસ્તસ્માદિમાઃ પ્રજાઃ
પ્રજાયન્ત ઇતિ ॥ ૧.૧૪ ॥

તદ્યે હ વૈ તત્ પ્રજાપતિવ્રતં ચરન્તિ તે મિથુનમુત્પાદયન્તે ।
તેષામેવૈષ બ્રહ્મલોકો યેષાં તપો બ્રહ્મચર્યં યેષુ સત્યં
પ્રતિષ્ઠિતમ્ ॥ ૧.૧૫ ॥

તેષામસૌ વિરજો બ્રહ્મલોકો ન યેષુ જિહ્મમનૂતં ન
માયા ચેતિ ॥ ૧.૧૬ ॥

ઇતિ પ્રશ્નોપનિષદિ પ્રથમઃ પ્રશ્નઃ ॥

દ્વિતીયઃ પ્રશ્નઃ ।

અથ હૈન ભાર્ગવો વૈદર્ભિઃ પપ્રચ્છ । ભગવન્ કત્યેવ
દેવાઃ પ્રજાં વિધારયન્તે કતર એતત્ પ્રકાશયન્તે કઃ
પુનરેષાં વરિષ્ઠ ઇતિ ॥ ૨.૧ ॥

તસ્મૈ સ હોવાચાકાશો હ વા એષ દેવો વાયુરગ્નિરાપઃ
પૃથિવી વાઙ્મનશ્ચક્ષુઃ શ્રોત્રં ચ । તે પ્રકાશ્યાભિવદન્તિ
વયમેતદ્ભાણમવષ્ટભ્ય વિધારયામઃ ॥ ૨.૨ ॥

તાન્ વરિષ્ઠઃ પ્રાણ ઉવાચ । મા મોહમાપદંથ અહમેવૈતત્
પગ્ચધાઽઽત્માનં પ્રવિભજ્યૈતદ્ભાણમવષ્ટભ્ય વિધારયામીતિ
તેઽશ્રદ્ધાના બભૂવુઃ ॥ ૨.૩ ॥

સોઽભિમાનાદૂર્ધ્વમુલ્કામત ઇવ તસ્મિન્નુલ્કામત્યથેતરે સર્વ
એવોલ્કામન્તે તસ્મિંશ્ચ પ્રતિષ્ઠમાને સર્વ એવ પ્રતિષ્ઠન્તે । તદ્યથા
મક્ષિકા મધુકરરાજાનમુલ્કામન્તં સર્વ એવોલ્કમન્તે તસ્મિંષ્ચ
પ્રતિષ્ઠમાને સર્વ એવ પ્રાતિષ્ઠન્ત એવં વાઙ્મનષ્યક્ષુઃ શ્રોત્રં
ચ તે પ્રીતાઃ પ્રાણં સ્તુન્વન્તિ ॥ ૨.૪ ॥

એષોઽગ્નિસ્તપત્યેષ સૂર્ય
એષ પર્જ-ઓ મઘવાનેષ વાયુઃ
એષ પૃથિવી રથિર્દેવઃ
સદસચ્યામૃતં ચ યત્ ॥ ૨.૫ ॥

अरा एव स्थनाभौ प्राणो सर्वं प्रतिष्ठितम् ।
 ऋयो यजूंषि सामानि यज्ञः क्षत्रं ब्रह्म च ॥ २.६ ॥
 प्रजापतिश्चरसि गर्भे त्वमेव प्रतिजायसे ।
 तुभ्यं प्राण प्रजास्त्विमा भविं हरन्ति
 यः प्राणैः प्रतिष्ठसि ॥ २.७ ॥
 देवानामसि वह्नितमः पितृणां प्रथमा स्वधा ।
 ऋषीणां यरितं सत्यमथर्वाङ्गिरसामसि ॥ २.८ ॥
 इन्द्रस्त्वं प्राण तेजसा रुद्रोऽसि परिरक्षिता ।
 त्वमन्तरिक्षे चरसि सूर्यस्त्वं ज्योतिषां पतिः ॥ २.९ ॥
 यदा त्वमभिवर्षस्यथेमाः प्राण ते प्रजाः ।
 आनन्दुपास्तिष्ठन्ति कामायान्नं भविष्यतीति ॥ २.१० ॥
 प्रात्यस्त्वं प्राणैर्कर्षरत्ता विश्वस्य सत्पतिः ।
 वयमाद्यस्य दातारः पिता त्वं मातरिश्च नः ॥ २.११ ॥
 या ते तनूर्वायि प्रतिष्ठिता या श्रोत्रे या य यक्षुषि ।
 या य मनसि सन्तता शिवां तां कुरु भोक्तृमीः ॥ २.१२ ॥
 प्राणस्येदं वशे सर्वं त्रिदिवे यत् प्रतिष्ठितम् ।
 मातेव पुत्रान् रक्षस्व श्रीश्च प्रज्ञां य विधेहि न इति ॥ २.१३ ॥
 इति प्रश्नोपनिषदि द्वितीयः प्रश्नः ॥

तृतीयः प्रश्नः

अथ तेनं कौशल्यश्चाश्रवायनः पप्रच्छ । भगवन् कुत
 अेष प्राणो जायते कथमायात्यस्मिञ्शरीर आत्मानं वा
 प्रविभज्य कथं प्रतिष्ठते केनोक्तमते कथं बाह्यमभिधत्ते
 कथमध्यात्ममिति ॥ ३.१ ॥
 तस्मै स ङोवायातिप्रश्नान् पृच्छसि ब्रह्मिष्ठोऽसीति
 तस्मात्तेऽहं ब्रवीमि ॥ ३.२ ॥
 आत्मन अेष प्राणो जायते । यथैषा पुरुषे
 छाद्यैतस्मिन्नेतदाततं

मनोऽङ्गतेनायात्यस्मिञ्शरीरे ॥ ३.३ ॥

यथा सम्राट्तेवाधिऽङ्गान् विनियुङ्क्ते । अतन् आमानोतान्
आमानधितिष्ठस्वेत्येवमेवैष प्राण एतरान् प्राणान् पृथङ्
पृथगेव सन्निधत्ते ॥ ३.४ ॥

पायूपस्थेऽपानं यक्षुःश्रोत्रे मुष्मनासिकाभ्यां प्राणः स्वयं
प्रातिष्ठते मध्ये तु समानः । अेष ल्येतद्भुतमन्नं समं नयति
तस्मादेताः समार्षिषो भवन्ति ॥ ३.५ ॥

दृष्टि ल्येष आत्मा । अत्रैतदेकशतं नाडीनां तासां शतं
शतमेकैकस्या द्वासमतिर्द्वासमतिः प्रतिशाभानाडीसहस्राणि
भवन्त्यासु व्यानश्चरति ॥ ३.६ ॥

अथैकयोर्ध्वं उदानः पुण्येन पुण्यं लोकं नयति पापेन
पापमुभाभ्यामेव मनुष्यलोकम् ॥ ३.७ ॥

आदित्यो ऽ वै ब्राह्म्यः प्राण उदयत्येष ल्येनं याक्षुषं
प्राणमनुगृह्णानः । पृथिव्यां या देवता सैषा पुरुषस्य
अपानमवष्टभ्यान्तरा यदाकाशः स समानो वायुर्व्यानः ॥ ३.८ ॥

तेजो ऽ वा उदानस्तस्माद्गुपशान्ततेजाः । पुनर्भवमिन्द्रियैर्मनसि
सम्पद्यमानैः ॥ ३.९ ॥

यस्थित्स्तेनैष प्राणमायाति । प्राणस्तेजसा युक्तः सडात्मना
तथासङ्गुत्थितं लोकं नयति ॥ ३.१० ॥

य अवेवं विद्वान् प्राणं वेद न डास्य प्रजा ढीयतेऽमृतो
भवति तदेषः श्लोकः ॥ ३.११ ॥

उत्पत्तिमायतिं स्थानं विभुत्वं यैव पञ्चधा ।

अध्यात्मं यैव प्राणस्य विज्ञायामृतमश्नुते

विज्ञायामृतमश्नुत एति ॥ ३.१२ ॥

एति प्रश्नोपनिषदि तृतीयः प्रश्नः ॥

यतुर्थः प्रश्नः ।

अथ छैनं सौर्यायिणि गार्ग्यः पप्रच्छ । भगवन्नेतस्मिन् पुरुषे
कानि स्वपन्ति कान्यस्मिञ्जाग्रति कतर अेष देवः स्वप्नान् पश्यति
कस्यैतत् सुभं भवति कस्मिन्नु सर्वे सम्प्रतिष्ठिता भवन्तीति ॥ ४.१ ॥

तस्मै स लोवाय यथा गार्ग्य मरीचयोऽर्कस्यास्तं गच्छतः सर्वा
अेतस्मिंस्तेजोमण्डल ऐकीभवन्ति ताः पुनः पुनरुदयतः प्रथरन्त्येवं
उ वै तत् सर्वं परे देवे मनस्येकीभवति तेन तर्क्ष्येष पुरुषो न
शृणोति न पश्यति न जिघ्रति न रसयते न स्मृशते नाभिवदते
नादत्ते नानन्दयते न विसृजते नेयायते स्वपितीत्यायक्षते ॥ ४.२ ॥

प्राणान्प्रथ अेवैतस्मिन् पुरे जाग्रति । गार्डपत्यो उ वा अेषोऽपानो
व्यानोऽन्वाडार्यपयनो यद्गार्डपत्यात् प्रणीयते प्राणयनादाडवनीयः
प्राणः ॥ ४.३ ॥

यदुच्छ्वासनिःश्वासावेतावाहुती समं नयतीति स समानः । मनो उ
वाव यजमानः । छष्टकलमेवोदानः । स अेनं यजमानमडरडर्भ्रं
गमयति ॥ ४.४ ॥

अत्रैष देवः स्वप्ने मडिमानमनुभवति । यदृष्टं
दृष्टमनुपश्यति श्रुतं श्रुतमेवार्थमनुशृणोति
देशदिगन्तरैश्च प्रत्यनुभूतं पुनः पुनः प्रत्यनुभवति दृष्टं
यादृष्टं य श्रुतं याश्रुतं यानुभूतं याननुभूतं य
सख्यासख्य सर्वं पश्यति सर्वः पश्यति ॥ ४.५ ॥

स यदा तेजसाऽभिभूतो भवति । अत्रैष देवः स्वप्नान्
पश्यत्यथ यदैतस्मिञ्शरीर अेतत्सुभं भवति ॥ ४.६ ॥

स यथा सोढ्य वयांसि वसोवृक्षं सम्प्रतिष्ठन्ते । अेवं
उ वै तत् सर्वं पर आत्मनि सम्प्रतिष्ठते ॥ ४.७ ॥

पृथिवी य पृथिवीमात्रा यापश्चापोमात्रा य तेजश्च तेजोमात्रा य
वायुश्च वायुमात्रा याकाशश्चाकाशमात्रा य यक्षुश्च द्रष्टव्यं
य श्रोत्रं य श्रोतव्यं य घ्राणं य घ्रातव्यं य रसश्च
रसयितव्यं य त्वङ्ग्य स्पर्शयितव्यं य वाङ्ग्य वक्तव्यं य उस्तौ
यादातव्यं योपस्थश्चानन्दयितव्यं य पायुश्च विसर्जयितव्यं य

यादौ य गन्तव्यं य मनश्च मन्तव्यं य बुद्धिश्च बोद्धव्यं
याडङ्गारश्चाडङ्गुर्तव्यं य चित्तं य येतयितव्यं य तेजश्च
विद्योतयितव्यं य प्राणश्च विधारयितव्यं य ॥ ४.८ ॥

अेष ङि द्रष्टा स्पृष्टा श्रोता घ्राता रसयिता मन्ता बोद्धा कर्ता
विज्ञानात्मा पुरुषः । स परेऽक्षर आत्मनि सम्प्रतिष्ठते ॥ ४.९ ॥

परमेवाक्षरं प्रतिपद्यते स यो ऽ वै तदव्यथायमशरीरमलोडितं
शुभ्रमक्षरं वेदयते यस्तु सोम्य । स सर्वज्ञः सर्वो भवति ।
तदेष श्लोकः ॥ ४.१० ॥

विज्ञानात्मा सऽ एवैश्च सर्वैः प्राणा भूतानि सम्प्रतिष्ठन्ति यत्र
तदक्षरं वेदयते यस्तु सोम्य स सर्वज्ञः सर्वमेवाविवेशेति ॥ ४.११ ॥

एति प्रश्नोपनिषदि यतुर्थः प्रश्नः ॥

पञ्चमः प्रश्नः ।

अथ छैनं शैव्यः सत्यकामः पप्रच्छ । स यो ऽ वै
तद्भगवन्मनुष्येषु प्रायणान्तमोङ्गारमभिध्यायीत । कतमं वाव
स तेन लोकं जयतीति । तस्मै स ङोवाच ॥ ५.१ ॥

अेतद्वै सत्यकाम परं यापरं य ब्रह्म यदोङ्गारः ।
तस्माद्भिद्धानेतेनैवायतनेनैकतरमन्वेति ॥ ५.२ ॥

स यद्येकमात्रमभिध्यायीत स तेनैव संवेदितस्तूर्णमेव
जगत्यामभिसम्पद्यते । तमृशो मनुष्यलोकमुपनयन्ते स तत्र
तपसा ब्रह्मचर्येण श्रद्धया सम्पन्नो मङ्गिमानमनुभवति ॥ ५.३ ॥

अथ यद्विद्विमात्रेण मनसि सम्पद्यते सोऽन्तरिक्षं
यजुर्भिरुन्नीयते सोमलोकम् । स सोमलोके विभुतिमनुभूय
पुनरावर्तते ॥ ५.४ ॥

यः पुनरेतं त्रिमात्रेणोमित्येतेनैवाक्षरेण परं पुरुषमभि-
ध्यायीत स तेजसि सूर्ये सम्पन्नः । यथा पादोऽरस्त्वथा विनिर्मुच्यते
अेवं ऽ वै स पाप्मना विनिर्मुक्तः स सामभिरुन्नीयते ब्रह्मलोकं
स अेतस्माज्जिवघनात् परात्परं पुरिशयं पुरुषमीक्षते । तदेतौ

श्वोऽौ भवतः ॥ प.प ॥

तिस्त्रो मात्रा मृत्युमत्यः प्रयुक्ता
अन्योन्यसक्ताः अनविप्रयुक्ताः ।
ड्रियासु बाह्याभ्यन्तरमध्यमासु
सम्यङ् प्रयुक्तासु न कम्पते ङः ॥ प.६ ॥

ऋग्भिरेतं यजुर्भिरन्तरिक्षं
सामभिर्यत् तत् कवयो वेदयन्ते ।
तमोऽङ्गारेणैवायतनेनान्वेति विद्वान्
यत्तच्छान्तमजरममृतमभयं परं येति ॥ प.७ ॥

एति प्रश्नोपनिषदि पञ्चमः प्रश्नः ॥

षष्ठः प्रश्नः ।

अथ छैनं सुकेशा भारद्वाजः पप्रच्छ । भगवन् छिरण्यनाभः
डौसल्यो राजपुत्रो मामुपेत्यैतं प्रश्नमपृच्छत । षोडशकलं
भारद्वाज पुरुषं वेत्य । तमलं कुमारमब्रुवं नाडमिमं वेद ।
यथालमिममवेदिषं कथं ते नावक्ष्यमिति । समूलो वा शेष
परिशुष्यति योऽनृतमभिवदति तस्मान्नालभ्यनृतं वक्तुम् । स
तूषणीं रथमारुढ्य प्रवव्राज । तं त्वा पृच्छामि क्वासौ पुरुष
एति ॥ ६.१ ॥

तस्मै स डोवायेडैवान्तःशरीरे सोम्य स पुरुषो
यस्मिन्नताः षोडशकलाः प्रभवन्तीति ॥ ६.२ ॥

स षड्क्षायके । कस्मिन्नलमुत्कान्त उत्कान्तो भविष्यामि
कस्मिन्वा प्रतिष्ठिते प्रतिष्ठास्यामीति ॥ ६.३ ॥

स प्राणमसृजत प्राणायच्छ्रद्धां षं वायुज्योतिरापः पृथिवीन्द्रियं
मनः । अन्नमन्नाद्दीर्यं तपो मन्त्राः कर्म लोका लोकेषु य नाम य
॥ ६.४ ॥

स यथेमा नद्यः स्थन्दमानाः समुद्रायणाः समुद्रं प्राप्यास्तं
गच्छन्ति सिधेते तासां नामरूपे समुद्रं एत्येवं प्रोच्यते । अवेमेवास्य
परिदृष्टरिमाः षोडशकलाः पुरुषायणाः पुरुषं प्राप्यास्तं गच्छन्ति

भिद्येते यासां नामरूपे पुरुष इत्येव प्रोच्यते स अेषोऽकलोऽमृतो
भवति तदेष श्लोकः ॥ ६.५ ॥

अरा एव रथनाभौ कला यस्मिन्प्रतिष्ठिताः ।
तं वेद्यं पुरुषं वेद यथ मा वो मृत्युः परिव्यथा इति ॥ ६.६ ॥
तान् लोवायैतावदेवाहमेतत् परं ब्रह्म वेद । नातः
परमस्तीति ॥ ६.७ ॥

ते तमर्थयन्तस्त्वं छि नः पिता योऽस्माकमविद्यायाः परं पारं
तारयसीति । नमः परमऋषिभ्यो नमः परमऋषिभ्यः ॥ ६.८ ॥

इति प्रश्नोपनिषद्दि षष्ठः प्रश्नः ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा
भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳ सस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥

स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः
स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः
स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

Encoded by Sorin Suci sorins at hotmail.com

Proofread by Sorin SuciJohn Manetta, David Lyttle, Sunder Hattangadi

---

—
Prashna Upanishad

pdf was typeset on July 11, 2018

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

